

ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ: πορεία και συνδετήριο στοιχείο της πόλης

Η πρόταση συνδιαλέγεται με τη διπλή φύση του Υδραγωγείου: ως μνημείο-σύμβολο ιστορικής, αισθητικής και τεχνικής αξίας και ως βαρυσήμαντο αστικό στοιχείο λόγω κλίμακας και μορφολογικής ιδιαιτερότητας. Αναδεικνύεται, ακριβώς, η πολλαπλότητά του ως αδιαπέραστο τείχος, ως τοίχος ανάμεσα στα κτίρια της πόλης, ως τόπος κατοικίας, ως είσοδος σε εσωτερικά οικοδομικών τετραγώνων, ως πύλη. Το μνημείο αποτελεί όχι μόνον ένα προς θέαση έργο, αλλά και ένα μέσο πολλαπλών προσβάσεων, πολλαπλών ανταποκρίσεων στην πόλη.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ: διπλή άρθρωση

Στο επιβλητικό Υδραγωγείο, και παράλληλα με αυτό, αρθρώνεται μια πορεία, προσαρμοσμένη στο ανάγλυφο της περιοχής, πορεία-ανάδειξη του μνημείου, πορεία-συγκρότηση του περιγύρου. Κατά μήκος της πορείας, και σε συνάρτηση πάντα με το Υδραγωγείο, αρθρώνονται (δεύτερη άρθρωση) μια σειρά από κατασκευές-μικροπεριβάλλοντα ως ενοποιητικά στοιχεία των δύο έντονων γραμμών: του Υδραγωγείου και της σχεδιασμένης πορείας. Πεζογέφυρες, εξέδρες-παρατηρητήρια, εκθετήρια, η πλατεία, αποτελούν τους δρόμους και τους σταθμούς της προτεινόμενης πορείας, η οποία συμβάλλει στην ευρύτερη σύνδεση της παλιάς με την καινούρια πόλη.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ: χαράξεις

Η ιδέα της διπλής άρθρωσης επιτρέπει την επέκταση των κατευθυνόμενων γραμμών-χαράξεων στην ευρύτερη περιοχή. Η αισθητική αυτών των χαράξεων –οι προθέσεις, η δυναμική, η γεωμετρία τους...– επιτρέπει την κίνησή τους προς την πόλη, μια κίνηση ενάντια στο μη συνεκτικό και με έλλειψη ρυθμού ιστό της.

AQUEDUCT: both a route and a connective element of the city

The project discusses the double nature of the Aqueduct: as a monument-symbol of a historical, aesthetic and engineering importance and as a significant urban element, because of its scale and morphological distinctiveness. Its manifoldness is underlined as an impervious wall, a wall among city buildings, a residence, an entrance to the inner part of residential blocks, a gate. The monument becomes not only a structure to be looked at, but also a medium of multiple accesses and multiple responses to the city as well.

PRINCIPAL CONCEPT: double articulation

At the imposing Aqueduct and parallel with it a route is formed. This route is properly adjusted to the relief of the area, gives emphasis to the monument, and structures its surroundings. Along this route and always in conjunction with the Aqueduct, a series of structures are being constructed; these structures functioning as microenvironments which combine the two distinctive lines: the Aqueduct and the proposed route. Pedestrian bridges, platforms as observation towers, exhibition spaces, the square: all of the above form the proposed route that contributes to a broader linkage of the old with the new part of the city.

EXPANDABILITY: tracings

The idea of the double conjunction allows the expansion of the lines-tracings to the surrounding area. The aesthetics of these lines –their intention, their dynamic, their geometry– allows their movement towards the city, a movement that comes in contrast to the lack of rhythm and coherence of its urban tissue.

- 1 | Ανάδειξη του μνημείου και συγκρότηση του περιγύρου
- 2 | Η διπλή άρθρωση, η πορεία και οι πολλαπλές αρθρώσεις της
- 3 | Η πλατεία αρθρώνεται πάνω στην προτεινόμενη πορεία
- 4 | Η πορεία, ένα τμήμα
- 5 | Η πορεία, γεφύρωση έντονων υψομετρικών
- 6 | Εκθετήριο, μια ελαφριά κατασκευή με δυνατότητα μεταφοράς
- 7 | Εκθετήριο, μια ελαφριά κατασκευή με δυνατότητα μεταφοράς

